

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Parohiile cl. I. pe un an 500 Lei Parohiile cl. II. și particulari . . . 400 Lei Parohiile cl. III. și subclasă . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <hr/> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor</p> <p>DUPĂ TARIFUL STABILIT DE CONSILIUL EPARHIAL.</p> <p style="text-align: center;">◀◻▶</p>
--	--	--

Inceput de nou an școlar...

Mântuitorul nostru Iisus Hristos când Și-a făcut intrarea triumfală în Ierusalim, o mulțime imensă de popor L-a întâmpinat, așternându-I pe cale veștminte și strigând în cântări de osanale: „Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului“.

Și prin marea mulțime care se înghesuia să vadă „Mântuitorul lumii“ se aflau și copiii, cari asemenea se îmbulzeau să vadă și ei pe „Fiul lui Dumnezeu.“ Dar fiind ei mici, nu aveau nici loc și nici putere să se strecoare prin acea mulțime mare, ca să fie mai aproape de calea pe unde trecea Domnul.

Privind Iisus la această scenă, a rostit acele dumnezeiești cuvinte: „Lăsați pruncii să vină la Mine. . .“

Aceste memorabile cuvinte se repetă mereu, rostindu-le la începutul fiecărui an școlar, mama sufletească a tuturor copiilor, școala. Ea își deschide larg porțile pentru a primi la sânul ei cald, copiii, unde ocrotindu-i un an de zile, le încălzește sufletele și le luminează mințile, cu învățatura ei.

Și dacă școala chiamă copiii cu atâta căldură la învățatură, la luminare, datori sunteți în primul rând voi părinților, a răspunde cu toată dragostea la chemarea ei, trimițându-vă cu toții și foarte regulat în tot timpul anului școlar, copiii la școală. Iar când lucrul câmpului și al casei v'ar ispiti cumva ca să opriți copiii dela școală, pentru a vă folosi de ei la anumite lucruri neînsemnate, să auziți în conștiința voastră de părinți, glasul Mântuitorului, glas pe care-l repetă școala cu toată căldura ei, zicându-vă „Lăsați copiii să vină la Mine. . .“

Auzind acest glas, fiecare părinte să-și întipărească în sufletul lui, că sancțiunea acelora cari nu-și trimit copiii la școală va fi nu numai amenda școlară, ci mai ales răspunderea în fața lui Dumnezeu, Care de sigur nu va ierta de marea pedeapsă divină, pe acei părinți cari n'au grijă de creșterea fericită a copiilor lor, creștere care se poate primi numai în școală și prin școală.

Viile impresii primite în școală, mișcă sufletul fraged al copilului, trezind în el înălțătoare predispoziții, cari rămân stăpânitoare în suflet pentru toată viața lui.

Iar voi, dragi școlari, nu e destul numai să veniți la școală, ci datori sunteți să vă dați toată silința să și învățați, cu toată luarea aminte, tot ceea ce bunii învățători și învățătoare se vor strădui a semăna în mințile voastre fragede.

„Copiii buni și harnici nu se dau la o parte din fața învățaturii. Ei pun cu drag tot efortul de cari sunt capabili, toată ambiția lor, pentru îmbogățirea cunoștințelor lor, cari formează busola de orientare pentru toți pașii vieții lor. Cu cât cineva are mai multe cunoștințe, cu atât mai larg este orizontul vederii, al priceperii și al orientării în viață; cu atât e mai prețuit și mai respectat în lume“.

Dar, în afară că veți veni regulat la școală și în afară că vă veți da toată silința la învățatură, mai aveți o datorie sfântă de îndeplinit.

Această datorie este: să fiți ascultători.

Nu mai ascultând cu supunere toate povețele învățătorilor și învățătoarelor voastre și arătând prin purtarea voastră că vă țineți de ele, veți dovedi că învățatura primitivă de voi la școală, a avut efectul pe care școala îl urmărește.

Prin ascultare și deci prin purtare frumoasă, — țineți minte, — veți arăta unica recuno-

știință, ce v'o cere școala și cei ce v-au învățat.

Fiind voi cumiști și ascultători, veți aduce și un omagiu iubiților voștri învățatori, cari n'au avut fericirea să fie la începutul acestui an școlar în mijlocul vostru, fiind duși departe pe fronturi, unde fac eforturi supreme pentru voi și pentru siguranța vieții voastre, lucru pe care nu e permis să-l uităm nici o clipă.

Conștii deci, de obligațiunile voastre în noul an școlar, care începe, îndreptați-vă cugetele voastre — întocmai ca plugarul care începe a brăzda — către prea bunul Dumnezeu și implorați-I ajutorul Lui, rugându-vă așa:

*Dumnezeule Prea Sfinte
Noi pe Tine Te rugăm
Luminează a noastră minte
Lucruri bune să învățăm ..*

Țara noastră s'apărăm, Amin.

Pr. A. Nicoliciu

Peripețiile unor finanțe*).

XXVII

Prin legea publicată în Monitorul Oficial din 20 Martie 1936 a fost autorizat Statul să atribuie unor mănăstiri ortodoxe din țară o suprafață de pădure în întindere totală de circa 17.000 hectare și alte terenuri în suprafață de cel mult 1000 hectare din proprietățile sale, ca venitul lor să servească pentru conservarea și restaurarea clădirilor, precum și pentru întreținerea diferitelor instituții existente sau care se vor înființa la aceste mănăstiri, în conformitate cu dispozițiile Statutului Legii de organizare a Bisericii noastre.

Făcându-se demersuri, ca și mănăstirile din eparhia Caransebeșului să fie împărțite de acest beneficiu, pe care îl asigură legea, s'a luat în Ministerul Cultelor pe tabloul mănăstirilor 550 hectare pădure și un teritoriu arabil de 70 hectare pentru Caransebeș.

După ce s'au îndeplinit formele în ce privește obținerea pădurii și pământului pe teren, Casa Pădurilor Statului a făcut cunoscut sub Nr. 31.158 din 6 Mai 1938, că Sfintei Mănăstiri „Izvorul Miron“ din comuna Românești, județul Severin, i s'a atribuit în deplină și perpetuă folosință o suprafață de pădure în întindere de 550 hectare, situată fiind această

pădure în hotarul comunelor Temerești, Sintești și Zorani din județul Severin.

S'a procedat apoi la măsurătoarea pe teren și la fixarea dimensiunilor și vecinătăților, precum și la predarea, respectiv luarea în primire a acestei păduri de 550 hectare, formând pădurea un singur corp situat în hotarul comunelor amintite.

Inzestrarea Mănăstirii „Izvorul Miron“, adecă predarea în posesie a suprafeței de 550 hectare pădure s'a făcut în baza Legii pentru înzestrarea unor mănăstiri ortodoxe din țară, publicată în Monitorul Oficial Nr. 74 din 30 Martie 1938 și în scopul, ca venitul acestei înzestrări să servească exclusiv pentru conservarea și restaurarea de monumente istorice, aparținând acestor mănăstiri, precum și pentru întreținerea diferitelor școli, ateliere și tipografii, aziluri, orfelinate, instituțiuni de asistență socială și sanitară existente, sau care se vor înființa în aceste mănăstiri în conformitate cu dispozițiunile art. 1. și 3 din menționata lege.

Indrumarea și întregul plan de activitate în ceea ce privește această înzestrare a rămas a se face de către „Eforia mănăstirilor înzestrate“, iar exploatarea pădurii a se executa sub conducerea organelor silvice cu respectarea prevederilor Codului Silvic și a regulamentului special întocmit de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

În cuprinsul procesului verbal de predare s'a recunoscut, că eventualele zăcăminte miniere ale pădurii din chestiune formează o proprietate distinctă de aceea a suprafeței și deci s'a dat în deplină și perfectă folosință numai suprafața acoperită cu pădure, iar zăcămintele combustibililor minerale, bituminale, apele mineralizate în general și gazele naturale de orice fel, apoi bogățiile de orice natură ale subsolului au rămas în proprietatea Statului.

În campania anului 1937/8 s'a început exploatarea porțiunii cuvenite de pădure, continuându-se exploatarea și în campania celor doi ani următori.

Rezultatul acestor trei ani a fost peste așteptare de îndestulător.

Subliniem aici, că în jurul obținerii celor 550 hectare pădure și 16 hectare teren arabil a depus multă stăruință consilierul eparhial Dimitrie Sgăvêrdia.

Ivindu-se cu timpul la unele mănăstiri abateri dela calea ce avea să se observe în privința administrării, Ministerul începând cu campania anului 1941/2 a luat toate aceste

*) Vezi Nrii 10, 14, 16, 21, 24, 32, 33, 39, 45 din 1940 Nrii 1, 4, 8, 13, 16, 17, 22, 30, 44, 47 din 1941, Nri 4, 7, 10, 18, 29, 31 și 40 din 1942.

păduri acordate mănăstirilor din administrarea Bisericii, trecându-le organelor silvice de specialitate.

În urma acestui fapt reprezentanții legali ai Bisericii au intervenit că să se revină la starea de mai înainte.

Continuând firul peripețiilor financiare, comunicăm următoarea investiție de capital vrednică de remarcat:

Neavând nou înființata parohie în Deta casă parohială, s'a cumpărat la timpul său un edificiu cu toate cele aparținătoare pentru a servi preotului de locuință.

Cum însă parohia nu dispunea de numărul suficient spre a achita în întregime prețul casei, diferența a cerut și primit-o din fondurile episcopiei.

Nefiind parohia în stare în urma crizei din 1929 și din anii următori să replătească acest împrumut și având preotul locuință corespunzătoare în edificiul școlii, Consiliul eparhial a fost silit, ca în schimbul datoriei să primească cu drept de proprietate casa în preț de 200.000 Lei.

Transacțiunea s'a dovedit a fi în interesul fondului de pensiuine, la al cărui inventar aparține casa din chestiuine.

Aurel Moacă

Scrisoare către un preot tânăr.

Iubite frate în Hristos,

Înima ta bună, firea-ți domoală și râvna, ce ai arătat-o din copilărie pentru lectura serioasă, te-au îndrumat spre chemarea grea dar sfântă a preoției. Anii petrecuți pe băncile Academiei în loc să te descurajeze — cum de atâteaori se întâmplă — ți-au întărit și mai mult voința și au scos la iveală acel duh specific de preot bun, care se desprinde din mers, vorbă și privire deopotrivă.

Acum ia-ți-ne în parohie, la muncă, „pe teren”. Acum va trebui să traduci în faptă atâtea cunoștințe folositoare și idei nobile, un lucru, care pe mulți tineri îi face să poticnească, pentrucă le lipsește — răbdarea. „Cu răbdarea treci marea” este o vorbă, a cărei înțelepciune preotului îi e dat să o verifice mai mult.

Află, iubitul meu, că oamenii în toate parohiile sunt la fel. Ai și tu credincioși buni, ascultători și bisericoși. Ai și puțini bapțiști. Cei mai numeroși sunt însă, cei indiferenți.

Aceștia vin la biserică de trei ori pe an: la Paști, la Crăciun și la Bobotează și se cuminecă la bătrânețe ori numai când trag să moară.

Ca oricare preot tânăr și entuziast, începi și tu a predica. Ți se va spune peste puțină vreme, că biserică e mai plină de credincioși decum a fost în timpul păstoririi antecesorului tău. Asta te va măguli, dar să nu te facă încrezut, căci nu va trece nici un an și vei vedea, că numărul enoriașilor cari cercetează biserică și sorb predica, nu mai vrea să sporească și rămâne același. Ba vei constata cu o oarecare mâhnire, că pe unii cari — pe semne — au venit la biserică numai de dragul cuvântărilor tale captivante, nici nu-i mai vezi. Această împrejurare îți pune la încercare răbdarea și simți nevoia de a te răfui cu ei. Să n'o faci însă pentru nimica în lume. N'ar ajuta la nimic. Prin persuasiune încă n'a fost convertit nimeni, doar filosofii antici credeau în puterea ei. Totașa să ocolești discuțiile cu sectarii și să nu fii cu nerăbdare față de ei. Tăria lor este încăpăținarea și aceasta nu poate fi biruită decât printr'o răbdare fără margini.

Cuvântarea, prin care P. S. S. Păr. Episcop Veniamin a inaugurat o conferință intimă, a început cu cuvintele: „Viața preotului trebuie să fie o predică vie...” Iată fratele meu, rețeta miraculoasă în care se căprinde, ca într'un mănunchi, toată știința pastorației practice. Când te vei încredința, că numai predica nu ajunge, să pornești la acțiuni, cari deși sunt mai puțin răsunătoare, au însă darul să pună în practică, ceea ce ai vestit cu graiul de pe amvon.

Te sfătuesc să faci slujba utreniei în fiecare dimineață. Singur, fără cantori și fără multe cântări, iar Miercurea și Vinerea — drept variație — Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos și Paraclisul Născătoarei de Dumnezeu. În felul acesta muncești cu râvnă la îndreptarea vieții tale și ajungi să nu te mai poți lipsi de jertfa rugăciunii de fiecare zi.

În Dumineci și sărbători după vecernie, să ții așanumita școală Duminecală cu adulții. Îi înveți rugăciuni, cântări bisericești, le explici evanghelia și mai faci și ceva lectură religioasă-morală. La aceste întruniri iau parte mai ales femeile și dacă izbutești prin muncă și sârg, a le face să cânte răspunsurile liturgice și prin ele toată biserică, unison, — poți fi mulțumit. Cântând toți, ai o biserică activă și vie, iar tu vei simți veselia bunei conștiințe.

Desigur ai în parohie părinți, ai căror

copii; femei, ai căror bărbați și copii, a căror tată se află departe, în război. Cercetează-i neapărat și te străduiește să-i mângâie cu vorba și cu fapta. La fel și pe cei bolnavi. O, bolnavii, mai ales cei bătrâni, cari dacă zac multă vreme, sunt cam părăsiți, se simțesc atât de mângâiați dacă preotul îi cercetează, stă de vorbă cu ei și le ascultă cu răbdare povestea boalei. La urmă cere-le voie ca să le citești o rugăciune și spune-le, că vii bucuros să-i împărtășești. Vei simți fiorii unei credințe, ce nu așteaptă mângâiere delă nici o făptură. Fratele meu, vrăjmașii Bisericii zic, că preotul nu lucrează decât — Dumineca. Pentru ei, munca înseamnă să lucrezi dela o oră până la o altă oră. Munca de opt ore numai și pecare ei o socotesc drept povară. Dreptaceea să nu cunoști odihna și în toate faptele tale să nu cauți decât ce folosește enoriașilor tăi și numai ceace place lui Dumnezeu, adecă, să-ți fie viața o predică vie și vei simți, cum inima ta străbate ceriul.

Prot. I.

RECENZII

Emil Diaconescu: Banatul Românesc lași, 1941.

Distinsul profesor universitar, dl Emil Diaconescu, într'un studiu extrem de important, arată că Banatul, ținutul românesc cuprins între Dunăre, Tisa și Carpații apuseni, în vremurile vechi făcea parte din provincia romană a Daciei. Aci a înflorit o civilizație romană intensă. Creștinismul se afirmă temeinic, depinzând de Constantinopol. Urme romane se păstrează în tot decursul evului-mediu, iar „Valahii au fost cei mai vechi locuitori“. „Anonymus regis Belae notarius“ din sec. al XII-lea, cel mai vechi cronicar al Ungurilor, relatează despre „ducatul lui Glad“ în Banat. Districtele bănățene păstrează vechea autonomie a drepturilor românești — chineziile — în Banat. Stăpânirea maghiară a respectat autonomia Românilor din Banat. Dintr'o statistică din sec. XV, în districtele Timișului, din 390 de proprietari, 104 erau de origine românească (pag. 5).

Sârbi au venit numai mai târziu în Banat, toponimia slavă de aci are acelaș caracter ca și în restul Daciei, deosebită de cea sârbească, așa că numirile toponimice nu constituie un

argument al stăpânirii sârbești. În acest teritoriu (pag. 7). Până la jumătatea sec. al XV-lea, nu se găsește nici o mențiune documentară despre prezența Sârbilor în Banat (pag. 7).

Dl prof. univ. Emil Diaconescu descrie fazele de dezvoltare istorică ale Banatului, colonizările Șvabilor în Banat în sec. al XVIII-lea, demonstrând cu date precise, că întotdeauna *Banatul a fost românesc* (pp. 9—11). Câteva date statistice sunt grăitoare: în 1797 erau Români 394.228 (57%), Sârbi 140.050, iar Șvabi, Unguri, Bulgari etc., 126.634. *Românii deci își păstrează poziția lor dominantă*. În 1874 erau: Români 497.595 (45%), Sârbi 264.865, Șvabi, Unguri ș. a., 338.015. În 1910: Români 600.944, Sârbi și Croați 289.201, Șvabi 387.535, Unguri 208.312, Evrei 20.643 și alte neamuri 75.498. *Raportul etnic cel mai numeros îl formează Românii* (pag. 11).

Un capitol special în studiul d-lui Emil Diaconescu, ocupă cultura românească în Banat, înșirând literații, academicienii, istoricii, oamenii de știință ai Banatului (pp. 12—13).

Cele mai interesante pagini sunt cu privire la capitolul intitulat: „*Chestia Banatului la conferința de pace*“. Sârbi n'au ținut seamă de comunitatea intereselor lor cu România și în loc să se susțină reciproc, au ridicat pretenții nejustificate asupra Banatului românesc. Ion I. C. Brătianu a susținut din răspunderi drepturile României asupra Banatului. *El cerea Banatul întreg*. Sârbi la conferința de pace, au început o intensă propagandă în favoarea lor; i-a încurajat atitudinea tranzacțională în chestia Banatului adoptată de Take Ionescu. Take Ionescu ajunsese la un acord cu Trumbovici ca Banatul să fie împărțit în chip amical între Români și Sârbi. „*Ion I. C. Brătianu, care la Paris în 1919, ca și tatăl său la Berlin în 1878, nu înțelegea să cedeze nimic din ceace avea convingerea că se cuvine integral și nediscutat României*“ (pag. 18).

Consiliul Suprem, în cursul ședințelor, a debătut cincisprezece zile chestia Banatului, și numai Franța ne-a sprijinit în oarecare măsură... dar Banatul n'a put fi salvat, el a fost împărțit în 1919 între România și Jugoslavia, care primea o mare porțiune din districtul Torontal. Ion I. C. Brătianu, convins de drepturile Românilor, spunea în Parlamentul Țării, în 1919: „*Vom lua înapoi Banatul... îl vor da înapoi împrejurările firești în care se dezvoltă vieța acestui popor... Posesiunea acestei provincii este una din con-*

dițiile esențiale ale dezvoltării Regatului nostru... In ce măsură aceste cuvinte au avut un caracter profetic, spune d. Emil Diaconescu, rămâne pe seama viitorului apropiat să decidă (pag. 21).

Studiul istoric „Banatul Românesc” al d-lui prof. E. Diaconescu aduce lumină deplină asupra Banatului Românesc. La sfârșitul lucrării, găsim o bibliografie de seamă, unde sunt înșirate o mulțime de istorii și studii documentare privitor la problema Banatului.

Problema Banatului Românesc din nou este pusă în lumina istoriei de către dl prof. Emil Diaconescu. Și e bine să se fiină seamă de acest studiu istoric, fiind de o importanță deosebită.

Prof. C. Rudneanu

Pr. P. F. Alexandru: Originea omului după Religie și știință.

Studiu Apologetic 206 p., București 1941, 80 Lei

Originea omului a frământat pe toți savanții, în special naturaliști, spre a se ajunge la izvorul vieții celei mai perfecte creaturi. Dacă această problemă n'a fost până acum soluționată pe deplin între naturaliști, faptul se datorește numai îndepărtării acestora dela credința în Creatorul tuturor. Toți naturaliștii sec. XIX au rezolvat problema în sensul unui transformism materialistic, ajungând la teza: „omul se trage din maimuță”. Cât de falsă este această ipoteză se poate vedea tocmai din analiza argumentelor pe care le aduc în sprijinul teoriei lor.

Analiza acestei probleme, din punct de vedere al Religiei creștine, care învață de secole originea divină a omenirii, o face autorul în cartea sa: „Originea omului după Religie și Știință”, apărută în „Biblioteca teologică”, colecție îngrijită de I. P. S. S. Irineu al Moldovei.

Introducerea (p. 9-22) analizează termenii de evoluționism și transformism, ajungând la concluzia că „problema originilor omului nu este o problemă de știință experimentală (p. 20).

Partea I — Originea omului după Religie are 2 capitole: Cap. I Originea omului chestiune religioasă (p. 25-31) și Cap. II — Originea omului în istoria religiilor (p. 33-53) tratând: a) Creația omului după Sf. Scriptură, b) Religiile popoarelor primitive și c) Câteva Religii din vechea civilizație.

Autorul încheie această parte prin următoarea constatare: „în toate religiile și la toate popoarele Divinitatea a fost socotită ca autor al lumii și omului, nici decum streină de geneza acestora.” (p. 52).

In partea II — Originea omului după știință — Autorul studiază: Cap. I Originea corpului (p. 57-166), trecând în revistă și supunând criticii argumentele transformiste: anatomie — fiziologie, al organelor rudimentare, embriologie, etnologie și paleontologie; Cap. II Originea sufletului (p. 167-197). Autorul ajunge la concluzia că după știința profană, așa cum se pune problema, nu se poate ajunge la nici un rezultat pozitiv. Toate argumentele naturaliste se năruiesc, unul câte unul, în fața unei critici obiective și științifice, așa cum o vădește autorul.

Nu numai după corp, dar și după suflet între om și animal este o prăpastie adâncă pe care naturaliștii atești nu vor putea-o trece.

In încheiere (p. 195-197) autorul recunoaște că azi, trebuie să rămânem „la părerea cea mai comună, după care Dumnezeu a intervenit într'un mod special pentru constituirea primului om și primei femei” (p. 195).

Atât după corp, cât și după suflet originea omului se reduce la Dumnezeu Creatorul.

Studiul Păr. P. F. Alexandru, pe lângă bogata bibliografie pe care ne-o aduce în acest domeniu, este de un real folos pentru rezolvirea problemei capitale — originea omului. Intr'o expunere frumoasă și ușor de urmărit, autorul caută să convingă cu multă certitudine, că adevărul nu este de partea științei ateiste, ci de partea Religiei, care a păstrat reminiscențele din revelația primordială, făcută primilor oameni, că Divinitatea a creiat pe om. Numai o armonie deplină între Religie și știință pune capăt disputelor în legătură cu această problemă. Numai știința pătrunsă de duhul credinței poate dăinui și rezolva probleme așa de mari.

Prin contribuția sa, autorul se înșiră în rândul acelor, care nu urmăresc decât adevărul, și numai adevărul, iar cartea Sf. Sale se recomandă nu numai preoților, ci și tuturor oamenilor de știință.

Prof. M. Chialda

De veți avea credință cât grăuntele de muștar, veți zice muntelui acestuia: mută-te de ici acolo, și se va muta, și nimic vă va fi vouă cu neputință. (Matei, 17, 20)

Grigore Popa, Prezența divină în filosofia contemporană

Editura Ţara, 1942, 15 pg. 30 Lei.

Poetul și filosoful ardelean Grigore Popa este una dintre cele mai legitime nădejdi ale scrisului nostru românesc.

De-o prospețime și de-o demnitate uimitoare în vers și gând, el și-a înscris numele său pe coperta unora dintre cele mai autentice cărți de filosofie, care s'au scris la noi în ultima vreme.

După magistrala scriere „*Existență și adevăr* Sören Kierkegaard”, d. Grigore Popa tipărește de astă dată o plachetă filosofică, cu un contur mai precis pentru recomandarea gândirii sale personale.

Sbuciumul filosofului danez S. Kierkegaard a aflat țarină roditoare în sufletul d. G. Popa. Acest sbucium s'a exteriorizat în căutarea lui Dumnezeu, pe care l-a aflat atât de copios prezent în filosofia contemporană. Semnele apropierei de Dumnezeu, de moarte, de suflet, de viața viitoare sunt din ce în ce mai frecvente. În afara expunerii filosofului G. Popa, noi vrem să atragem atenția și asupra altor filosofi români, cari în ultima vreme călătorește pe drumul Damascului, așa: D. D. Roșca, și mai ales marele nostru filosof de marcă genială I. Petrovici.

Dar, lucrarea d. G. Popa ar trebui citită de către mai mulți teologi și filosofi, pentru odihnitoare concluzii sufletești ce se pot trage din ea.

Dr. I. Lancrănjă, Probleme moral-religioase,

București, Tip. cărților bisericești, 1940, 167 pg. 60 Lei.

De Dr. I. Lancrănjă, asistent la Facultatea de teologie din București, este unul din cei mai prețuiți teologi moralști români.

În lucrarea de față, D-Sa adună o serie de articole de ziare și reviste, precum și diferite conferințe, scrise sau rostite în ultimii ani. Toate aceste articole sau conferințe se ocupă cu cele mai interesante probleme morale religioase, ce s'au ivit în contemporaneitatea ortodoxă română.

Toate problemele adunate sunt foarte bine venite spre a arăta criza în care ne sbatem astăzi, dar totodată și spre a oferi puncte de sprijin pentru o viitoare redresare religios-morală.

Ele sunt împărțite în două mari părți: I. Problema morală și II. Problema religioasă.

Între problemele morale sunt tratate: Idealul educației creștine, Realismul sf. Ioan Damaschin, ideea de filosofie creștină, Asistență socială, Problema comunismului, Justificarea binelui, etc.

Între problemele religioase sunt tratate: Ideea religioasă, Pericolul sectelor, Optimismul creștin, etc.

Ultimul fel de probleme este împletit cu o serie de recenzii asupra cărților mai recente ale lui: N. Crainic, L. Blaga, I. Savia, I. Petrovici etc.

Cititul tuturor problemelor este foarte plăcut, astfel că autorul își atinge pe deplin ținta propusă cu tipărirea lor.

Dr. I. Lancrănjă, Orientări spre România Nouă,

București, Tip. cărților bisericești, 1942, 210 pg. 100 Lei.

În noua sa lucrare autorul adună toate articolele sale patriotice publicate în „Ţara noastră”, condusă de regretatul nostru scriitor Octavian Goga.

Scrise la o temperatură patriotică ridicată și într'un ales stil literar, articolele adunate sub sugestivul titlu „Orientări spre România nouă” își îndeplinesc într'un mod mai fericit menirea lor, decât atunci când ar fi rămas răslețite.

În vremurile actuale ele sunt mai nimerite decât or.când pentru educarea tinerimii noastre.

R.

Ș T I R I

Personale. Prea Sfințitul Părinte Episcop Veniamin a plecat Luni, în 28 Sept. la Sibiu pentru a lua parte la ședința Consistorului mitropolitan, iar Joi în 1 Octomvrie s'a reîntors la reședință.

Consistorul mitropolitan, ținut la Sibiu în ziua de 29 Septemvrie a. c. s'a ocupat de o seamă de probleme privind Biserica din mitropolia noastră. Loc de seamă a ocupat *învățământul teologic* și în legătură cu aceasta, situația creiată studenților dela Academia teologică priu noua lege a recrutării. S'a discutat apoi atitudinea ce se va lua în legătură cu procesul pretențiunilor urmașilor adv. E. Babeș, precum și alte cauze curente. Între acestea a fost și chestiunea alegerii de protopop dela Caransebeș, respingându-se recursul înaintat.

Inceperea noului an școlar la Academia Teologică. Eri s'a făcut inaugurarea anului școlar 1942-1943 la Academia noastră teologică. S'a săvârșit Sf. Liturghie în sobor de preoții profesori, cu Chemarea Duhului sfânt. În sala Academiei, în prezența P. S. Episcop Veniamin și a membrilor Consiliului eparhial s'a făcut deschiderea solemnă, despre ceceae vom publica mai pe lung în nrul nostru viitor.

Doi ani dela semnarea Pactului Tripartit. Zilele acestea s'au împlinit doi ani dela semnarea așa zisului Pact Tripartit: alianța Italiei, Germaniei și Ja-

poniei împotriva Rusiei comuniste. La acest pact au aderat și alte țări, între cari România a aderat nu numai subscriind protocolul, ci luptând efectiv, căci după Germania, țara noastră a luptat mai mult jertfind vieți și bani împotriva colosului moscovit.

Congresul Asociației Generale a Clerului a avut loc în Cernăuți în zilele de 24 și 25 Septembrie a. c. Din atâtea mari probleme câte sunt la ordinea zilei nu s'a discutat niciuna. Congresul a votat însă o „moțiune“...

Pentru monumentul General Ion Draga-lina au intrat dela parohiile: Brebul 850 Lei, Sărăzani 630, Prisaca 410, Plugova 925, Țerova 390, Crivina 200, Coșei 100, Boldur 550, Ciuta 1330, Bujor 260, Brănești 305, Cuichici 896, Breazova 250, Jupănești 275, Zolt 500, Zervești 1990, Făget 1335, Curtea 510, Satu-mic 250, Valeabolvățnița 328, Văliug 1175, Iaz 1000, Feneș 550, Bătești 600, Valeaboul 560, Dalci 150.

„**Academiile Teologice în învățământul superior**“ este titlul unui articol apărut în „Biserica și Școala“ de Dumineca trecută. În acest articol se propune asimilarea cu Facultățile de teologie a *Academiilor teologice din Sibiu și Arad*, urmând ca cea dela Caransebeș și Oradea să fuzioneze cu Aradul și Sibiu. Nu știm ce a determinat pe autor — pâr. diacon Vintilă Popescu, de proveniență din Vechiul Regat — să se erijeze în reformator al învățământului teologic din Ardeal și Banat. În orice caz ne place să credem că Sf. Sa reprezintă o opinie personală, și nu scrie în numele eparhiei vecine și surori a Aradului !?

Inceperea anului de muncă la școlile din Caransebeș. Duminecă s'a făcut inaugurarea noului an școlar la: liceul Traian Doda, Gimnaziul de Fete și la școala primară din Caransebeș. Populația școlară și-a început anul de muncă participând la biserică unde s'a cerut ajutorul lui Dumnezeu pentru noua activitate, de întărire a sufletului, de luminare a minții, pe care o depune școala — dascăli și elevi — în armonică împreună lucrare.

Bine vorbește! Bine vorbește și respectiv scrie odată și Unirea. Deși într'un articol ciudat intitulat: „*mâna nevăzută*“. Marii Maestri ai Satanismului (francmasoneria n. r.) aveau tot interesul să ațâțe dușmăniile între frați. Și... precum au arătat cercetările făcute... în scopul acesta unii dintre ei s'au cocoțat în scaune și situațiunii bisericești de prima importanță“ Fiți buni, confrăți dela Unirea, dați-le și numele dar la toți!

Inaugurarea școlii primare monumentale și a Căminului Cultural din Ferdinand s'a făcut Duminecă în cadre deosebit de festive. A participat d. Col. A. I. Utză prefectul județului, pretor B. Barbu, precum și numeroși intelectuali din Comună și jur. Pr. I Racoveanu, inspector al Fundațiilor Culturale Regale a vorbit despre rolul excepțional, de culturalizare, pe care acest așezământ îl îndeplinește astăzi.

PARTEA OFICIALĂ

CONCURS.

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 3372 B. ex. 1942 din 6 Iunie 1942, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru postul de preot în parohia de clasa II-a din comuna **Borlova** protopresbiteratul Caransebeșului, devenită vacantă pe urma pensionării preotului Nicolae Cojocariu.

I. Beneficii :

1. Sesiunea parohială în extindere de 34 jugere 613 stânjeni □.

2. Răscumpărarea stolei usitate pentru boteze, cununii și înmormântări în suma de 8500 Lei adică opt mii cinci sute Lei anual, care sumă se va plăti din repartitia anuală a cultului aruncată pe suflete; se observă însă că, această sumă se poate majora sau micșora după împrejurări de consiliul parohial la întocmirea bugetului.

3. Pentru celelalte servicii religioase, stola uzitată.

4. Nefiind casă parohială, preotul ales se va îngriji singur de locuință.

II Indatoriri :

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc se ocupe acest post, întrucât vor avea calificațiunea recerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea Prea Sfinției Sale Episcopului diecezan, să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Borlova, prin Prea Onoratul Oficiu Protopresbiteral al tractului Caransebeș.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștiințare a Prea Onoratului Domn Protopresbiter tractual, în vreo Duminecă sau sărbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă nicidecum în ziua de alegere.

Borlova din ședința consiliului parohial ținută în 23 August 1942.

Președinte

3—3

Secretar

Nicolae Cojocariu
preot pens.

Mădru Paraschivu

În conțelegere cu Oficiul Protopresbiteral.

Caransebeș la 31 August 1942.

Pr. **Isaia Suru**
adm. protopop.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 72/1942 Port.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul șef portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea IX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Tribunalului Caransebeș, de sub Nr. 723/1940 efectuându-se execuțiunea la 22 Iunie

1942 în favorul următorilor Ludovic și Carol Schmutzer repr. prim. adv. Mihail Feneșanu din Caransebeș contra urmăritului, pentru suma de 42.050 Lei capital și acces, mobilele secestrate și suprasecestrate care s'au prețuit în Lei 75.200 și anume: diferite obiecte de casă, capoturi, plapome saltele și altele conform pozițiilor 42—78 și 80 din procesul verbal Nr. 72/1942 Port. se vor vinde prin licitație publică.

Deci în urma încheieri Judecătoriei mixte din Caransebeș, sub Nr. 742/1942 G. pentru încasarea creanței de Lei 42.050 cu interese legale din 17 Martie 1942 și spesele de 33.468 Lei stabilite până în prezent, se fixează licitație pe ziua de **14 Octomvrie 1942 la orele 15 în comuna Caransebeș** la locuința urmăritului și toți aceia care doresc a cumpăra sunt invitați cu aceea observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107—108 din legea execuțională din 1881, se vor vinde celor care vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai secestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii menționate de mai sus din 1881 se va efectua deci și în favorul acestora.

Caransebeș, la 22 Septemvrie 1942.

Șef portărel:

Dr. C. Stângu

Corpul portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. Dos. 458/1938 port.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul șef portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea IX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin acest public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4501/1938, efectuindu-se execuțiunea la 15 Martie 1939, în favorul urmăritoarei Parohia Ort. Rom. repr. prin Dr. Nicolae Domăneanțu Adv. în Caransebeș contra urmăritei pentru suma de 38.400 Lei capital și acces., mobilele secestrate și suprasecestrate, care s'au prețuit în Lei 16.000 și anume: diferite mobile de casă toaletă, garderobe, credenț, conform procesului verbal Nr. 458/1938, se vor vinde prin licitație publică.

Deci în urma încheierii Judecătoriei mixte din Caransebeș sub Nr. 1398/1939 G. pentru încasarea creanței de 8950 rest capital și 200 Lei spese stabilite până în prezent, se fixează licitație pe ziua de **16 Octomvrie 1942 la orele 16 în Caransebeș** la locuința urmăritei și toți aceia care doresc a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107—108 din LX 1881, se vor vinde celor care vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Redactor responsabil NICOLAE CORNEAN consilier eparhial

Intrucât mobilele supuse licitației, s'au mai secestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii execuționale din 1881, se va efectua deci și în favorul acestora.

Caransebeș, la 22 Septemvrie 1942.

Șef portărel:

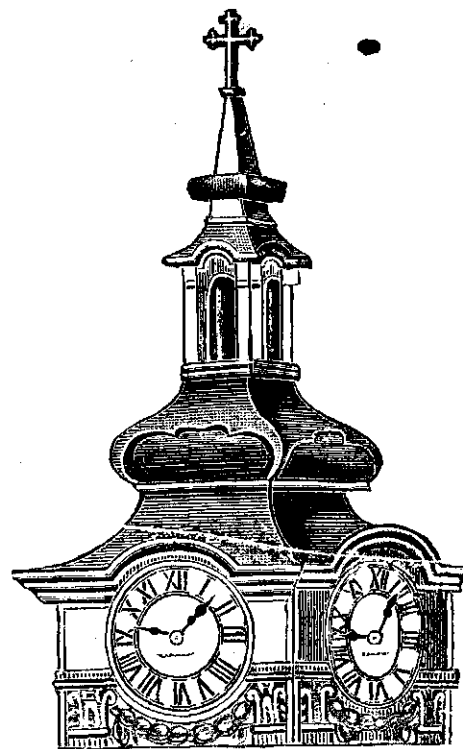
Dr. C. Stângu

Cărțile școlare trebuincioase pentru anul școlar ce începe în curând se pot comanda la **Librăria Diecezană** din Caransebeș

Lumânări de ceară curată

produse ale fabricii eparhiale de lumânări de vânzare la Librăria Diecezană cu prețul de

1.200 Lei kilogramul.

Montări și reparări de

ceasornice
la biserică

execută
conștiincios

Ionel Cioloca
ceasornicar

Recița
Str. Libertății, 31

Tiparul Tipografiei Diecezane Caransebeș.